

ECHO

Ročník 28
číslo 8
10. říjen 2019

**Po přečtení
předej
dalšímu!**

• www.kscm-brno.cz • www.facebook.com/kscmbrno •

JEDNAL ÚSTŘEDNÍ VÝBOR KSČM

V sobotu 14. září se na svém 8. zasedání sešli členové ÚV KSČM. Ústřední výbor schválil svá stanoviska k aktuální politické situaci týkající se nesouhlasu s rozhodnutím ZMČ Praha 6 týkající se přemístění sochy maršála Koněva a druhé v němž trvá na dostupnosti a kvalitě lékařské péče pro všechny. Dále schválil základní strategii volební kampaně k volbám do krajských zastupitelstev a Senátu PČR v roce 2020, vyhodnocení hospodaření ÚV za 1. pololetí 2019 a úpravu Hospodářské směrnice. Vzal na vědomí úvodní vystoupení předsedy V. Filipa z nějž uvádíme:

Hlavním cílem jednání bylo připravit stranu na krajské a senátní volby v příštím roce. K tomu je samozřejmě potřeba naplnit cíl vnitrostranický - efektivní průběh výročních členských schůzí, okresních a krajských konferencí a jejich úspěšné zakončení na sjezdu v dubnu příštího roku. V úvodu svého vystoupení se s. Filip zmínil o zahraničně politických aspektech. Zdůraznil, že jde o vyostření globálního střetu mezi Spojenými státy americkými a Čínou v obchodní válce, vyostření střetu mezi Spojenými státy, respektive NATO a Ruskou federací a s tím spojené události, které probíhají téměř na všech kontinentech. V tomto střetu jde o Evropu. Regionální konflikty tak mají podtext - uvést Evropu do chaosu, aby dál bezmyšlenkovitě následovala zájem USA. Jde o pokus o úspěšné tažení pravicových a ultrapravicových sil k dosažení větší míry nenávisti mezi lidmi, vyvolávání nenávisti mezi národy, etniky, generacemi a vyvolávání nenávisti k Ruské federaci, odmítání všeho čínského atd. To vše se promítá do situace v Evropě, zvláště silně pak i v České republice. Dnes to tady máme z první ruky - v kau-

ze sochy maršála Koněva nejde o nic jiného než o vyvolání nenávisti mezi lidmi. Selektivní přístup se stal nástrojem vládnoucí mediokracie.

K vnitropolitické situaci poukázal na neustávající snahu pravicového bloku zvrátit výsledek voleb. Oni nevyhráli volby a nejprve se soustředili

na to, že rozvrátí hnutí, které vyhrálo volby. To se jim nepodařilo, protože jsme vyjednali jiné konstituování vládní koalice, byť menšinové. Samozřejmě, že to má důsledky

pro nás. Šíří se myšlenky, proč to vlastně děláme, proč spolupracujeme s multimiliardářem, ale my přece nespolupracujeme jen s Andrejem Babišem. Spolupracujeme s hnutím ANO, protože můžeme alespoň částečně prosazovat vlastní programové priority, které jsme stanovili. Je jich možná málo, ale o to silněji je prosazujeme a daří se nám to. Znovu opakuji, co by se stalo, kdyby to dopadlo jinak.

(Dokončení na straně 2)

MěV KSČM v Brně Vás srdečně zve

**POZOR –
MIMOŘÁDNÁ PŘÍLEŽITOST!**

Nenechte si ujít jedinečnou možnost osobního setkání s jedinou poslankyní Evropského parlamentu, reprezentující levice České republiky, místopředsdkyní ÚV KSČM

Ing. Kateřinou KONEČNOU

**Setkání se uskuteční ve čtvrtek 17. října
v rámci pravidelného diskuzního čtvrtku
na téma „Evropská unie po volbách“**

**Kde? V Brně, MěV KSČM Křenová 67,
sál v 2. poschodí, zahájení v 17 hodin.**

JEDNAL ÚSTŘEDNÍ VÝBOR KSČM

(Dokončení ze strany 1)

Změny ve zdravotnictví a v sociálním systému jsme navrhovali trvale, ale nikdy jsme jich nedosáhli, i když jsme měli lepší volební výsledek a více poslanců. Tři dny placené nemocenské jsou takový klasický příklad. Vládní koalice, která byla složena ze sociální demokracie – ta měla 50 mandátů a hnutí ANO (47 mandátů), to spolu s KDU-ČSL neprosadila, ani to nenavrhli a náš návrh zamítli. O církevních restitucích snad nemusím mluvit, před pěti lety toho šlo udělat mnohem víc. U důchodů si pamatujeme ty trapasy v roce 2014 a 2015, kdy se přidávalo 40 nebo 50 korun! Připomínám růst mezd, který je zásadní, růst důchodů, růst sociálních dávek se odehrává v úplně jiné rovině. To vše je přece výsledek tlaku KSČM, to není návrh, který by přicházel od těch nejbohatších.

Kdyby se spojilo hnutí ANO, jako vítěz voleb, s ODS a měli by 103 hlasů (teď už ne, teď už jim odešli někteří poslanci), vývoj by byl jiný. Oni totiž nemají program, který by chtěli zveřejnit, oni mají program rozvratu současného uspořádání, aby mohli bezohledně převzít moc. Dnes říkají: »Filip to snad myslí vážně«. Nejen já, ale KSČM to myslí vážně, že to opravdu dotáhneme do konce, že se nebojíme zdánit církevní restituce, že se nebojíme změnit trestní zákon a nebojíme se to dotahovat do konce. To je princip naší politiky, ale toho oni se bojí. My jsme řady věcí ještě nedosáhli, protože jsme museli řešit problémy, které tady pravcové vlády, a nakonec i vlády sociální demokracie, napáchaly svou neoliberalní politikou.

V srpnu prý zjistili, že máme 4,5 procenta. Nevěřím tomu, ale samozřejmě věřím, že se snížil v srpnu výsledek KSČM, ale nikoliv pod pět procent. A víme, co se tady odehrávalo. Podívejte na ty pořady, které

se vysílají. Nic nesmí sloužit KSČM, ale proti nám. Pořád budou zaměňovat KSČ a KSČM a je jim jedno, kolik lidí přišlo do strany po roce 1989, kolik lidí ji opustilo a kolik zase přišlo zpátky nebo kolik lidí ztratilo víru v to, že to dokážeme. Ale přece silou komunistické strany je, že neztrácíme schopnost věci měnit a změnu udělat.

Musíme si říct, že teď potřebujeme přitáhnout k sobě další lidi. A budeme je potřebovat, protože v krajích půjde o hodně. Senát je zatím bez naší účasti, a potřebujeme se tam vrátit, to je politický cíl, a musíme pro to něco udělat. Proto využijme výroční členské schůze a okresní konference k tomu, abychom na sjezdu řekli, že Komunistická strana Čech a Moravy je jednotná politická strana, která má jasný cíl, jasný program a jsme ho schopni realizovat a najdeme pro to spojení. Musíme hledat ve vlastních řadách, i v řadách těch ostatních, do Senátu, do krajů. Já vím, že to bude souboj, kdo bude mít jaké místo na kandidátce. Přesto musíme hledat místo i pro ty, kteří zatím nejsou v KSČM, ale mohou s námi spolupracovat.

Sehnali jsme peníze pro rok 2020 na výkup vodárenských společností. Co to je? Znamená to zespoločensťování? Ano, znamená to zespoločensťování, co proti tomu máte? Doufám, že nic, že souhlasíte s tím, že nabývání veřejného majetku, ať už to bude pro obce nebo kraje, je důležité. Protože zatím to ovládají ze zahraničí a vyvádějí zisky. Stejně tak pojišťovny. Víme, co chceme, a to je podle mého soudu podstatné.

V diskusi vystoupila celá řada členů ÚV, mezi nimi s zástupce naší městské organizace s. Martin Říha. Výjádřil se k problematice zvyšování důchodů s tím, že lidé nemají pocit, že to jde od nás. Ke zdravotnictví uvedl i skutečnost, že se snižuje počet ambulancí. Ke strategii k volbám upozornil, že je třeba začít již nyní, nesmíme nabíjet konkurenci. Jako ne-taktický označil ústup z požadavku strany z požadovaného 30 miliardového schodku návrhu státního rozpočtu na příští rok. Výjádřil se i k růstu požadavků sudeťáků: Před pěti lety vstoupil do Brna Bernd Posselt a byl vítán. Je patrné, že z dnešní pravice se stává krajní pravice. Dnes odstraní Koněva, a za rok odstraní nás komunisty. Důkazem jsou útoky na Martu Semelovou nebo Vojtěcha Filipa jako prvního místopředsedu Sněmovny. Není jim hanba. Ale my k tomu nebudeme mlčet.

Žije v naší paměti

Členové ZO KSČM 1505 Brno-Královo Pole vzpomínají na s. PhDr. Aloise Kolínka, dlouholetého předsedu základní organizace.

Tuto funkci vykonával 25 let. Na VAAZ přednášel marxistickou filozofii a byl vynikajícím lektorem. Řadu let pracoval jako člen ideologické komise MěV KSČM v Brně. Aktivně se též angažoval v Klubu společenských věd.

Naše řady opustil v červnu 2017. Dne 16. října by se dožil 90. narozenin.

Čest jeho památce!

Aleš Růčka

Blahopřejeme

Pátek 20. září se stal významným dnem pro předsedu MěV KSČM v Brně s. Martina Řihu.

Redakce Echa si při této příležitosti dovoluje i jménem městského výboru a všech členů strany stejně jako jménem ostatních sympatizantů po-

přát Martinovi k jeho padesátinám především pevné zdraví a pohodu v osobním životě. Současně i klid tolik potřebný pro výkon jeho stranických i dalších funkcí, nejen teď, ale i v dalších letech.

V měsíci říjnu se dožívá 80 let soudružka Mária Travěncová, členka ZO KSČM v Bystři. Její práci známe z působení v oblasti kultury na Obvodním národním výboru a Obvodním kulturním středisku. Je rovněž aktivní členkou Výboru národní kultury, přispívá do časopisu Lípa. Známe ji rovněž jako autorku knih „*Půtníci časom*“ a „*Očima vzpomínek*“, kde popisuje dětství před válkou a po ní.

Pohodu, tvůrčí elán a dobré zdraví do dalších let přeje MěV KSČM Bystř

BEZPEČNOSTNÍ POLITIKA

To bylo náplní zářijového diskusního čtvrtku, na němž se sešly tři desítky zájemců. Obsah byl vysoce poučný, o to méně radostný. Referujícím byl Ing. Jaroslav Štefec, bezpečnostní analytik.

Co jsme si připomenuli? Že ČR vznikla roztržením ČSR. Rozhodlo o tom několik jedinců, ne lid, což bylo v rozporu s Ústavou. ČR se stala bez problémů členem NATO. Vstupovali jsme s předpoklady, že bude mír. Ale následovalo bombardování Jugoslávie, odtržení Kosova.

Dnes ČR, celá Evropa (až na výjimky), nedisponují armádou. Armáda slouží jako zdroj peněz konkrétních firem, lidí. ČR se prý opírá o zahraniční politiku, o členství v EU a v NATO. My nemáme svoji zahraniční politiku, ani svoji ekonomiku. Nemáme jedinou českou banku. Žijeme z toho, co se vybere na daních (výjimkou je ČEZ a Řízení letového provozu vydávající velké finanční částky). ČR je exploatovaná kolonie, tzn. že máme svoje orgány, které budou pracovat pro kolonizátory. ČR je bezbranná, nemá bojeschopnou armádu, nemáme žádné zálohy (máme jich 3000, působí samostatně (voda, elektrárny ...) a jsou k dispozici krajským hejtmánům). Tak při povodni v r. 2002 byla armáda schopna poskytnout na pomoc jen 1000 vojáků. ČR není schopna se bránit.

Konflikt v Afghánistánu běží už 18 let. Je to nejdelší válka 20. a 21. století. Co tam děláme? Zabezpečujeme Číně jimi tam zakoupená území a doly. Ukončí tam USA válku? Neukončí svoji vojenskou přítomnost. Proč?

1. Je to blízká cesta do Ruska, je to vhodné nástupní území proti Rusku. 2. Afghánistán je významný výrobce a distributor drog do USA, Evropy a hlavně Ruska.

Naše armáda je budována pod vedením USA. Jsme jedinou zemí v Evropě, která od nich nakupuje vrtulníky k plnění bojových úkolů. V ČR bude velká logistická základna, středisko pro výcvik pilotů. Vzdušný prostor nad Evropou bude zabezpečovat armáda USA. Čili nehodí se izraelské radary (mající lepší vlastnosti), které chceme nakupovat, ale USA chtějí, abychom nakoupili jejich. Současné tanky USA váží 55-70 tun. Na to naše mosty, silnice, železnice v minulosti nebyly připraveny. Proto je značné současné vylepšování silnic, železnic, mostů ... u nás.

Hrozí válka? V r. 1968 se Řecko pokusilo vystoupit z NATO (byly tam základny USA). Za rok tam bylo 8 tisíc lidí povražděno (srovnej v ČSR 200 mrtvých po vstupu vojsk Varšavské smlouvy). Řecko bylo obětí tzv. hybridní války. A takovéto programy hybridní války jsou připravovány pro jednotlivé země. V případě potřeby by nebyl problém udělat převrat v jednotlivé zemi. ČR se v současnosti snaží o odzbrojení svých obyvatel. Jsme jedinou zemí na světě, kde občan musí splnit podmínky pro držení osobní zbraně.

Závěr: na základě uvedených skutečností nechť si každý náš občan vytvoří svůj názor a podle toho nechť pracuje, ovlivňuje své okolí.

Josef Vondrák

HRABOŠI HRABOU, HRABOU NA POLÍCH I V POLITICE

27. srpna 2019 jmenoval prezident Miloš Zeman Lubomíra Zaorálka ministrem kultury. Skončilo několikátýdenní putování premiéra a předsedy ČSSD ze Strakovy akademie do Lán a zpět, aby prezident jmenoval komunálního politika ministrem. ČSSD dokonce vyhrožovala odchodem z vlády a ti v ČSSD, kteří od začátku byli proti účasti ČSSD ve vládě, se ozývali, Bohužel k nim patří i bývalý brněnský primátor Roman Onderka. Přehazování vyhybek pro vlaky je něco jiného, než vyhybat se vládě. Ta ve spojení s hnutím ANO prosadila mnoho užitečného pro život rodin s dětmi, pro důchodce a pro další potřebné lidi. Vyhybkáři nikoliv pro vládu ČSSD s hnutím ANO asi nejsou schopni pochopit, že ČSSD v opozici by poslancům za ODS, KDU-ČSL, hnutí STAN, TOP 09 byla k smíchu a do STANU by ji nevzala, jen méně kopanců by bylo na adresu prezidenta a premiéra, nové boty by si museli pořídit.

A poslankyni Černochové by se uvolnil prostor pro 2% pro obranu ročně, jak si přeje NATO. Ministryně financí neměla dovolenou, jednala se všemi ve vládě o financích, které požadovali navíc pro své resorty. Šlo o to, zda půjde o stamiliony nebo miliardy navíc. S ministryní práce a sociálních věcí jednala dokonce pět a podruhé další dvě hodiny a dohodly se nakonec na polovině miliard, které ministryně práce požadovala. Ministryně financí jistě ví, že dotace na obnovitelné zdroje už spolkly přes 340 miliard korun. A od roku 2020 to má být 27 miliard ročně, jak uvedlo Právo v článku 12. srpna 2019. Uvědomuje si hlídačka státního rozpočtu tyto údaje? Nejsou její jednání se všemi ve vládě k smíchu nebo k pláči ve světle uvedených výdajů na obnovitelné zdroje? V článku v Právu je též uvedeno, že spotřebitelům je účtováno 599 korun na každou megawathodinu spotřebované elektřiny. Už před lety se varování o výši výdajů na elektřinu objevily.

Vláda 26. srpna schválila Věru Jourovou znovu na eurokomisárku. Jakub Železný i Daniel Takáč okamžitě reagovali, zda je tento návrh správný a ušlechtilý, pozvali i A. Vondru, aby se vyjádřil. Ale on raději hovořil o činnosti eurokomisaře obecně - chtěli Železný nebo Takáč Vondru? A vůbec proč se jich vláda napřed nezeptala, koho má navrhnout? To je podobný případ, kdy kulturní redaktorka Lidových novin často hodnotí ministry kultury a kromě Pavla Tigrida, který byl pro zrušení ministerstva kultury, ti všichni podle jejího názoru byli větší nebo menší pro úřad ministra kultury nepřislušní. Proč ji ČSSD ne-

navrhla na ministryni kultury? Ale stále slyšíme, proč se Šmarda vzdal nominace? Zřejmě by vyhovoval, nepletl by se lidem v kultuře do věcí!

V očekávání vyjádření státního zástupce k žalobě na Babiše Witovská 30. srpna vyžadovala odpověď na otázky: Co uděláte, bude-li Babiš obžalován? Vyvoláte hlasování o nedůvěře vládě? Z Demobloku odpovídali, že už neměl být premiérem od chvíle, kdy se stal trestně stíhaným. A europoslanec Pospíšil se obořil na Šmardu pro účast ČSSD ve vládě s Babišem v čele. Ráno 2. září 2019 byla zpráva, že státní zástupce Jaroslav Šaroch zastavil stíhání Babiše. Ale během dne bylo řečeno, že jde o pouhý návrh, který posoudí městský státní zástupce Martin Erazim a může rozhodnout opačně. Naši Velcí demokraté byli bez sebe zlosti a vzteky. Nejlépe se vyjádřil europoslanec Pospíšil: státní zástupce Šaroch řekl na počátku studia policejního spisu, že jde o trestný čin a nyní, že nešlo. Jak to, že změnil názor? Budeme prý čekat několik týdnů, než se dozvíme o stanovisku, městského státního zástupce. Podobně hovořili další Demokraté. STANista Rakušan požadoval stanovisko soudu, poněvadž jde o premiéra. Najednou Demokraté otočili a mají obavy o nezávislost justice.

Pochopitelně daleko méně byly v televizi zprávy o zahájení školního roku a o odchodu Anglie z Evropské unie.

Karel Janiš

75. výročí invaze Spojenců do Normandie

bylo před i po 6. červnu 2019 náležitě připomenuto záběry z přistání vojáků z USA, Kanady a Anglie i z oslavných akcí na britské i francouzské půdě. Promluvili prezidenti USA a Francie, britská premiérka v demisi i někteří veteráni, účastníci vylovení. Padlo asi 54000 spojeneckých vojáků a boje byly velmi kruté, neboť hitlerovská vojska se zuřivě bránila. Až potud je vše v pořádku.

ALE, když prezident Trump děkoval přítomným veteránům za osvobození Evropy, když profesor historie David Olusog z Manchesterské univerzity uvedl, že Britové zvítězili nad Německem snad jen s MALOU podporou Američanů a Rusů a v tomto smyslu byl princ Charles s manželkou poslán do Normandie, aby tam zastupoval hrde vítěze Britů, tak to v pořádku není.

(Dokončení na straně 5)

Před 80 lety 23. srpna 1939 byla podepsána dohoda o neotočení mezi Německem a Sovětským svazem, která vydržela pouze do léta 1941.

V obsáhlém článku v Lidových novinách 23. srpna 2019 ředitel Občanského institutu Roman Joch uvedl, že tímto paktem se Hitler a Stalin stali spojenci a rozdělili si Evropu. Válka neměla agresora jednoho, nýbrž dva a ti nesli vinu stejnou měrou. Pakt započal válku a rozdělil Evropu na desítky let. Hitler nechtěl bojovat na dvou frontách a spojení s SSSR bylo pro něj v roce 1939 výhodné. Sovětský svaz, který vstoupil do války jako Hitlerův spojenec, byl v červnu 1941 přinucen stát se jeho protivníkem. A Stalin věřil Hitlerovi, který ho podrazil. Navíc v prosinci byla do původně vnitroeuropské války zatažena i Amerika. Válečným cílem západních demokracií byla nezávislost polského státu, které v květnu 1945 dosaženo nebylo. V letech 1944-1945 byla jedna okupace Polska a celé střední Evropy nahrazena okupací Hitlerova spojence z roku 1939 Stalina a Sovětského svazu. Historikové mohou diskutovat o tom, proč a jak bylo dovoleno Stalinovi dovést Rudou armádu až do centra Evropy. Jednalo se o selhání státnického umění západních politiků. A v západních vládách byli Stalinovi ochotní kolaboranti, kteří nebyli vinni jen chybou či pasivitou, jako nemocný Roosevelt, nýbrž vědomou vlezradou. Antikomunistický senátor McCarthy měl více pravdy, než se obecně ví. Stalinovo ovládnutí poloviny Evropy vedlo ke studené válce, k obnovení nepřátelství vůči Západu. To byl přirozený stav Stalinovy mysli a režimu. Studená válka byla po-

Prisadil si i Katolický týdeník č. 24 z 11.-17. 6. 2019 tvrzením, že vyloděním spojeneckých vojsk 6. června 1944 v Normandii ZAČALO osvobození Evropy od nacistů. Tak to už je přespříliš.

ZAČALO jindy a jinde - protiofenzívu o Moskvu v prosinci 1941, vítězstvím rudoarmějců v boji o Stalingrad a v bitvě u Kursku v roce 1943. O tomto skutečném počátku osvobození Evropy od nacismu v médiích ani slovo, ani o tom, že při uvedených bojích padly statisíce rudoarmějců i civilistů. A otázka se nabízí, kdy by do války vstoupily USA, pokud by v prosinci 1941 Japonci nepřepadli americký přístav?

Karel Janiš

kračováním druhé světové války. Byla zakódována už v paktu Molotov-Ribbentrop, ba přímo v bolševické revoluci 1917. Západní demokracie vstoupily do války v září 1939 kvůli svobodě a samostatnosti Polska. Té, i válečných cílů západních demokracií bylo dosaženo až v roce 1989, padesát let po začátku války, před třiceti lety.

Roman Joch zcela zapomněl na signatáře mnichovské dohody v září 1938. Byli jimi Hitler, Mussolini a Chamberlain a Daladier. Takže Hitlerovi podali ruce představitelé Jochem vychvalovaných západních demokracií a hodili mu do chřtánu Československo. Oni se stali spojenci Hitlera a v případě nepřijetí mnichovských podmínek čs. vládou by nepřišli na pomoc a vykřikovali by, že válka vznikla kvůli Československu. Roman Joch zapomněl, že západní demokracie se všemi možnými i nemožnými způsoby snažily oslabit Sovětský svaz a odstranit tamější režim.

Bylo jim známo, jak Hitler porušoval podmínky mírových smluv z roku 1919, obsazení Porýní, převrat v Rakousku, neomalené zásahy do občanské války v Rakousku, obsazení nejprve našeho pohraničí v říjnu 1938 a zbytku českých zemí 15. března 1939. Sabotovaly přijetí sovětských návrhů na vytvoření spojení všech zemí proti rostoucí rozpínavosti hitlerovského Německa. K jednání s představiteli Sovětského svazu poslaly delegaci na lodích a další v delegaci neměl (*anglický*) pověření vlády. Jednání v létě 1939 nevedla k úspěchu. Pakt Molotov-Ribbentrop byl celkovým vývojem událostí v letech 1935-1939 východiskem nutným, i když bylo jen otázkou času, kdy Hitler rozhodne začít válku proti Sovětskému svazu. A ejhle, i velký „*přítel*“ bolševiků W. Churchill souhlasil se společným bojem proti Německu. A po vstupu USA do války v prosinci 1941 vznikly předpoklady k vytvoření široké protinacistické koalice, která v roce 1945 zvítězila. V ní sovětský lid a jeho armáda, za cenu mnohamilionových ztrát, sehrál rozhodující úlohu při porážce nacismu v Evropě a japonského militarismu v Asii. 25. srpna 2019 na ČT 2 francouzský dokument přesně charakterizoval události, které paktu Molotov-Ribbentrop předcházely. Roman Joch by při jeho sledování pochopil absurditu toho, co uvedl v článku 23. srpna 2019.

Vysoké učení technické v Brně - 120 let

Od roku 1850 v Brně existovala německá technika a snaha rozdělit ji na českou a německou se dlouho nedařila. Až 19. září 1899 císař František Josef I. podepsal dekret o zřízení české vysoké školy technické v Brně.

Jmenoval první profesory: Karla Zahradníka, matematika a prvního rektora školy, deskriptivního geometra Jana Sobotku, mineraloga a geologa Jaroslava Jahna a akademického malíře Hanuše Schweigera. První poradu měli 7. října 1899 v části nově dostavěné budovy ženského vzdělávacího a výrobního spolku Věsna na Augustinské (dnešní Jaselské) ulici. Posluchačů bylo zapsáno 33 řádných a 14 mimořádných. Přednášky se konaly postupně na vznikajících odborech stavebního, strojního, elektro a chemického inženýrství a odboru architektury.

V roce 1937 došlo na podkladě zákona z 2. března 1937 ke změně názvu školy na Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše. President dr. Edvard Beneš byl jmenován čestným doktorem technických věd na této škole a 16. března 1937 v projevu hovořil o vývoji techniky a o jejím významu pro život člověka. V závěru řekl:

„Vidím v duchu náš stát a národ za 50-100 let. Představuji si, že vytvoříme ze své republiky pomocí moderní techniky jeden z nejkrásnějších koutů světa, kus malého ráje. Města s moderními komunikacemi a zdravým bydlením, se zahradními čtvrtěmi, venkov na výši moderních potřeb zdravotních spojen bezvadnými komunikacemi, se všemi nutnými moderními vymoženostmi, hory, lesy, přírodní krásy přístupné, ale právě i moderní technikou uchráněné. Blahobyt materiální a duchovní bude tu aplikací moderní techniky postupně v duchu sociální spravedlnosti tak zdokonalován a rozšiřován, že náš stát bude moci být kladen za vzor moderního demokratického státu, v němž moderní technika je skutečně užívána v duchu opravdové sociální služby a pomáhá politikům, sociálním pracovníkům a myslitelům vytvářet nového člověka a novou kulturu budoucnosti, sociálně i národnostně spravedlivou, opravdu evropskou a světovou, tak náš technik a inženýr bude řešit dilema moderní techniky. Necht' brněnská technika a všichni ti, kdo z ní vyjdou, krácejí v čele k tomuto velikému národnímu a státnímu úkolu a cíli.“

Plné znění projevu viz Edvard Beneš, Projevy a státní články-rozhovory 1935-1938, vydal Masarykův ústav - Archiv AV ČR Praha v roce 2006; je v této knize i projev E. Beneše na filozofické fakultě

Masarykovy univerzity 16. března 1937 jako čestného doktora univerzity.

Další vývoj u nás i v Evropě odsunul Benešovy představy do ztracena. Je smutným paradoxem, že právě 16. března 1939 vyhlásil Hitler Protektorát Čechy a Morava a o den později navštívil Brno vítan nadšeně brněnskými Němci, že se naplnil sen žít ve Vělkoněmecké říši.

V roce 1956 byla škola přejmenována na dnešní Vysoké učení technické v Brně. K tradičním původním oborům přibýly obory chemická, podnikatelská, výtvarných umění, informačních technologií. Dnes nabízí škola studium MBA (Master of Business Administration), které je určené pro manažery s ukončeným vysokoškolským vzděláním. Tento titul je možno získat i z britské a americké univerzity. Po absolventech tohoto studia je na trhu práce velká poptávka.

Pozn.: O vzniku a vývoji školy napsal 2dílnou publikaci v rozsahu 414 a 319 stran Otakar Franěk, vyšla v nakladatelství Blok v letech 1969 a 1975.

Karel Janiš

Příprava stavby atletické haly Campus pokračuje

Příprava stavby atletické haly Campus v Brně-Bohunicích za 670 milionů Kč, která má pojmut přes dva tisíce fanoušků, zdárně pokračuje.

Radní města schválili Dohodu o vypořádání závazků ze smlouvy a zakázky mezi Brnem jako objednavatelem stavby haly a zhotovitelem - sdružením Imos Brno, Hochtief CZ a Sport Construction. Právní moc nabylo územní rozhodnutí Úřadu městské části Brno-Bohunice o umístění stavby. Do pololetí 2020 může dílo získat stavební povolení a pak může začít růst v terénu.

„Užívat halu budou studenti Masarykovy univerzity, sportovní kluby a profesionální sportovci. Přispěje k rozvoji sportu a pohybovým aktivitám v Brně. Splňovat má parametry kritérií mezinárodní atletické federace pro národní i mezinárodní soutěže“ uvedl brněnský radní pro školství a sport Jaroslav Suchý.

Sportovní výkony v ní může sledovat 2200 diváků pro které je připraveno až 170 parkovacích míst. Radní dbají i na ekologický ráz stavby. Okolo haly má být nová zeleň v podobě alejí, trávníků a záhonů. Atletická hala bude opatřena akumulací a retenční nádrží na dešťovou vodu.

(vž)

Vznik dvou států před sedmi desetiletími

1. října 1949 byla vyhlášena ČÍNSKÁ LIDOVÁ REPUBLIKA. Čínský lid dosáhl velkého vítězství nad spojenými silami vnitřní reakce a mezinárodního imperialismu. Svrhl režim Kuomintangu a začal určovat osudy své vlasti. Překonal mnoho překážek a uskutečňuje další rozvoj socialistické společnosti.

Význam Číny vzrostl a roste zejména po zániku Sovětského svazu a dalších socialistických zemí v Evropě. Ukazuje se stále víc, že bez Číny nelze řešit zásadní problémy mezinárodní situace. Důkladem jsou jednání současného amerického prezidenta Trumpa s čínským prezidentem a snahy čínského prezidenta urovnat vztahy obou korejských republik. Příklad vývoje v Číně dokazuje, že zásady marxismu-leninismu nepatří na smetiště dějin, kam je odkládají mnozí politici a komentátoři v médiích. Jejich uplatňování ve specifických podmínkách Číny přináší velmi dobré výsledky. Jde-li o vývoj v Číně, slyšíme často obvyklé řeči o porušování lidských práv, o nezávislosti Tibetu a Tchaj-wanu. Dokonce někteří by nejraději s čínskými firmami přerušili veškeré styky a předseda zahraničního výboru Senátu Pavel Fischer varuje před možným ohrožením našeho státu a vyzývá k bdělosti - on snad ani nespí. Není v této věci sám, europoslanec Jiří Pospíšil vidí za každým keřem ruského nebo čínského špiona, místo aby se věnoval řešení důležitějších problémů.

Miloslav Ransdorf 11. září 2011 při přednášce v Klubu společenských věd řekl, že v Číně zvítězila revoluce, která musela mít úplně jinou dynamiku a jiné struktury, než tomu bylo v Evropě a kdekoli jinde. Maova revoluce vyčistila všechno feudální haraburdí, i když s nesmírnými lidskými náklady. Revoluce otevřela nový dějinný prostor, který je v následujícím období strukturován. V přednášce 1. září 2011 dodal, že na Číně je velice důležité vidět dialektiku tohoto společenského vývoje. Bez Maa by nebylo Teng Siao-pchinga. Mao vytvořil manévrovací prostor, který Teng Siao-pching a jeho politika začala racionalizovat a strukturovat a využívat *(úplné znění cyklu přednášek M. Ransdorfa vyšlo letos v publikaci S Ransdorfem o marxismu, vydalo nakladatelství OREGO).*

Čínští soudruzi od vzniku ČLR vycházeli ze zásady, že vybudovat socialistickou společnost znamená úsilí několika generací a dnes uvádějí rok 100. výročí vzniku ČLR jako dovršení tohoto úsilí. Vzali si poučení z iluze, že ještě tato generace bude žít v komunistické společnosti - viz 60. léta u nás a v SSSR a události na přelomu 80. - 90. let.

7. října 1949 byla vyhlášena NĚMECKÁ DEMOKRATICKÁ REPUBLIKA. Vznikl první stát dělníků a rolníků na německé půdě. Postupně byly dosaženy významné úspěchy ve všech oblastech života společnosti.

Svět kapitalismu se nikdy s existencí NDR neshodl a všestranně rozvoj NDR narušoval, znesnadňoval. Stačí připomenout události v roce 1953 a vynucené postavení zdi oddělující obě části Berlína. Několik dní po 40. výročí vzniku NDR se svět kapitálu dočkal. V rámci likvidace socialismu v dalších zemích Evropy se území NDR stalo součástí spojeného Německa. Nezaměstnanost, kriminalita a další jevy kapitalismu na sebe nenechaly dlouho čekat.

Gorbačov věřil slibům, že NATO se nerozšíří na východ, ale rozšířilo se i o Polsko, Českou republiku a další bývalé členské země Varšavské smlouvy.

Kde jsou tisíce občanů bývalé NDR, kteří přes Maďarsko a ČSSR odjízďeli do ráje Západu? Co dělají dnes? Nelitují tehdejšího rozhodnutí? Ukazuje se, že podle průzkumů veřejného mínění mnozí vzpomínají na to, co bylo a není. Podobné výsledky existují i u nás a zejména starší a částečně i středního věku generace vzpomínají a kriticky hodnotí dnešní problémy každodenního života.

Karel Janiš

(Ne-)zaměstnanost mládeže

Na základě údajů ILO (Mezinárodní organizace práce) z roku 2018 ve světě:

- 75 milionů mladých lidí je bez práce;
- 158 milionů mladých pracujících žije pod hranicí chudoby;
- 25 % mladých 15-29 let není v zaměstnání ani ve vzdělávacím či školicím procesu.

Mezinárodní organizace práce (ILO) v Ženevě, 20. 6. 2019 (přeložil Vladimír Sedláček)

MALE ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY

Vstříc XI. sjezdu KSČM

Naše strana se nachází v období probíhajících výročních členských schůzí základních organizací. K vlastnímu obsahu jejich jednání jsem se vyjádřil již v minulém čísle, připomenu proto jen dva základní cíle – zahájení primárních voleb do krajského zastupitelstva a senátu ve volebním obvodu č. 60 a rovněž přípravu na jednání XI. sjezdu KSČM, který se uskuteční v dubnu příštího roku právě v Brně.

Vím, že všechny organizace k přípravě jednání VČS přistupují se vši odpovědností včetně dvou zmíněných okruhů. Všichni si uvědomujeme, že konkrétní jmenovité návrhy k zařazení na kandidátku KSČM do krajského zastupitelstva budou vedle volebního programu tím hlavním, co před volbami osloví voliče. Navrhnout a doporučit kandidáty, kteří dokáží přesvědčit voliče, že KSČM je skutečně schopná přispět k rozvoji kraje a tím i Brna jako krajské metropole - v tom je třeba vidět význam letošních výročních schůzí. Pracovní skupinu, která připravuje volební program pak budou zajímat konkrétní připomínky i další náměty pro jeho zpracování.

Jak již bylo zmíněno, letošními výročními členskými schůzemi zahajuje strana přípravu na svůj XI. sjezd. Ten bude mít za úkol dokončit to, co nestihl X. sjezd ani letošní celostranické konference. Proto je právem očekáváno, že se tyto schůze vyjádří k tzv. sjezdovým dokumentům – návrhu aktualizace programu KSČM, návrhu Krátkodobého programu KSČM a návrhu úpravy stanov KSČM. Problematika diskuse k těmto dokumentům nás zaměstnává již dlouhou dobu, teď je třeba tuto diskusi uzavřít přijetím konkrétních jasných a věcných návrhů pro zpracování konečných verzí těchto dokumentů.

Pokud se týká změn ve stanovách, jsem pro, aby byly co nejmenší. Samozřejmě je třeba, aby stanovy reflektovaly změny, k nimž od jejich poslední úpravy došlo, či které jsou připravovány. Zde mám na mysli především některé změny související s ekonomikou strany i uvažované změny v organizační struktuře a jejím řízení. V žádném případě by však neměly být „zapleveleny“, jistě dobře minulé, úpravami, které mohou být realizovány jinými vnitřními směrnici či dokumenty.

Složitější situaci vidím při projednávání programových dokumentů. Mimo již zmíněných návrhů schválených celostranickou konferencí, jsou v souladu s usnesením této konference předloženy výročním schůzím a konferencím dva další alternativní návrhy programu KSČM. Bude záležet na každé schůzi, jaký postup při projednávání návrhu programu KSČM zvolí. Pochopitelně se může vyjádřit ke každému z předložených návrhů samostatně, tedy vyjádřit se ke každému z nich z hlediska toho, co je v něm přínosné, či co by tam být nemělo. Nebo vybrat a preferovat jen jeden z návrhů.

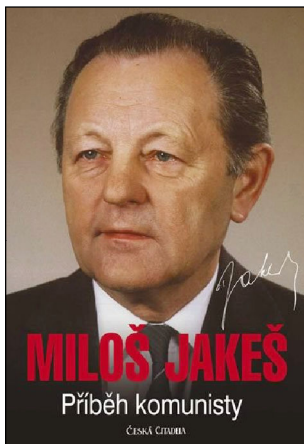
Samozřejmě existuje i třetí možnost, vytvořit ze všech návrhů určitý kompilát. To bych ovšem osobně považoval za opravdovou krajnost. Asi se mnou bude souhlasit každý, když prohlásím, že tady je každá rada drahá. Jsem však přesvědčen, že se s tím naše stranické organizace úspěšně vypořádají. Pokud se týká návrhu krátkodobého programu, zde je předložen jediný dokument. Při jeho projednávání je však nutné vzít v úvahu, že musí vycházet z konkrétního dlouhodobého programu.

Diskuse k těmto programovým otázkám bude jistě zajímavá a odrazí názor členské základny na aktuální směřování politiky strany a jejího odrazu ve společnosti. Dovedu si představit, že v této diskusi zazní názory na celou problematiku týkající se rozhodnutí ZMČ Praha 6, týkající se přemístění sochy maršála SSSR Koněva, předpokládám, že zazní i názory třeba na ústup KSČM od požadavku na výši schodku v návrhu státního rozpočtu pro příští rok max. 30 miliard či léta trvající pokles volebních preferencí strany (včetně reakce vedoucích představitelů strany a poslaneckého klubu). Všechny návrhy, jak k obsahovým materiálům, tak kádrové se nutně stanou tím základním východiskem nejen pro přípravu městské stranické konference, ale i konference krajské a samozřejmě XI. sjezdu. Bez znalosti názorů jednotlivých členů strany nebude možno tato jednání zodpovědně připravit tak, aby se KSČM vyhnula obdobné krizi, jako KSČ v r. 1929. Připomenu, že tehdy KSČ na svém V. sjezdu východisko našla.

PŘÍBĚH KOMUNISTY

Karel Janiš

Je titulek knihy, ve které Miloš Jakeš odpovídal na několik desítek otázek, které mu v několika hodinových rozhovorech pokládal zkušený novinář RSDr. Pavel Pilný, někdejší člen Výboru pro řízení stranické práce v České republice a vedoucí tajemník MěV KSČ před i na počátku Velké listopadové. Čtenáře seznamuje Miloš Jakeš se svými názory na události, k nimž došlo v letech 1918-2019. Vzpomíná na svůj život v dětství a mládí v osadě České Chalupy, v níž se 12. srpna 1922 narodil, na studium na Baťově škole práce, na osobní život včetně svatby se sl. Calábkovou a narození dvou synů Miloše a Lubomíra. Po vstupu do KSČ v červnu 1945 absolvoval několik krátkodobých kurzů, později studoval v 3leté politické škole v Moskvě. Působil postupně ve funkcích v KSČ od ZO po KV KSČ, ve Svazu mládeže jako tajemník ÚV pro ideologii, byl předsedou Jednotného NV v Gottwaldově a později i primátorem v tomto městě.

Vzpomíná na své působení na ministerstvu vnitra ve vedoucích funkcích na odborech až po náměstka ministra vnitra. Podrobně se vyjadřuje k funkci předsedy Ústřední kontrolní a revizní komise KSČ od roku 1968, k průběhu jednání na předsednictvu ÚV KSČ 21. srpna 1968 a následující jednání s vedením KSSS v Moskvě, o výměně členských průkazů KSČ v rámci pohovorů s členy a členkami KSČ a výsledcích této náročné akce.

Připomíná situaci ve straně v 80. letech a činnost ve funkci generálního tajemníka ÚV KSČ v letech 1987-1989. I když byl koncem roku 1989 vyloučen z KSČ, zůstal komunistou a podle možnosti je účastníkem např. prvomájového setkání v Praze. Zajímavá jsou jeho hodnocení Alexandra Dubčeka, Gustava Husáka a dalších členů tehdejšího vedení KSČ. Nesouhlasil s pojmem socialismus s lidskou tváří.

Uvádí státníky zemí s nimiž se setkal a především generální tajemníky ÚV komunistických a dělnických stran socialistických zemí včetně M. S. Gorbačova a Teng-Siao-pchinga. Oceňuje výsledky budování naší socialistické společnosti. Při hodnocení událostí na konci 80. let dochází k závěru, že šlo o snahu části STB a skupin funkcionářů KSČ donutit vedení strany a státu k odstoupení

a ve skutečnosti došlo k přechodu od stranického puče ke kontrarevolučnímu převratu.

Kniha je doplněna několika fotografiemi a dokumenty, které přibližují život a působení Miloše Jakeše. Jde o dopis politbyra ÚV KSSS předsednictvu ÚV KSČ ze 17. srpna 1968, který A. Dubček dal na stůl teprve po zprávě, že k nám vstoupila vojska Varšavské smlouvy, o Moskevský protokol o jednání v Moskvě, o projevu R. Reagana z června 1984, apod., které jsou málo nebo vůbec neznámé.

Kniha je příspěvkem k letošního 30. výročí Velké listopadové, jiným než v našich médiích.

Kniha má bohužel dvě vady na kráse. Košický vládní program nestanovil znárodnění průmyslu, bank (s. 45), ale pouze uvedení těchto pod všeobecné státní vedení a do služeb znovuvýstavby národního hospodářství. Pohlídat to měly závodní rady. Znárodnění průmyslu, bank a pojišťoven bylo až 24. října 1945 dekrety prezidenta republiky. A nikoliv až po smrti E. Beneše se Kl. Gottwald stal prezidentem republiky (s. 75). E. Beneš zemřel 3. září 1948 a Klement Gottwald byl zvolen 14. června 1948. Okolnosti rezignace E. Beneše 7. června 1948 objasnil Kl. Gottwald v projevu na zasedání ÚV KSČ 17. listopadu 1948, jehož úplné znění vyšlo až v XV. svazku Spisů KG vydaného v roce 1961. Vzpomněli jsme loni na tento zásadní projev KG?

Ale prvořadou věcí je velký dík Pavlovi Pilnému za nápad provést rozhovory s M. Jakešem a uveřejnit je. To vše ostatní vzal čert, jak se říká v podobných případech.

MěV KSČM v Brně srdečně zve na **BESEDU**

**se členy delegace Komunistické strany
Velké Británie**

Jde o jedinečnou příležitost seznámit se s prací sesterské KS, jejími výsledky v praxi či vyměnit si zkušenosti ze stranické práce při prosazování zájmů lidí práce.

Setkání se uskuteční v **úterý 15. října** v Brně, Křenová 67, sál ve 2. posch., zahájení v 16 hodin.

O pravdivý výklad minulých dějin usiluje soudruh Jan NAVRÁTIL,

kterému 13. srpna 2019 bylo 90 let. V mládí ho ovlivnily dvě události. Tou první bylo vyhnání z pohraničí po Mnichovu 1938, kdy s rodiči odcházeli z tehdejšího bydliště. Proto odsuzuje účast i vládních představitelů na sjezdech sudetských Němců a jejich vstřícné omluvy za odsun Němců po roce 1945. Tou druhou bylo přivítání rudoarmějců při osvobození z nacistické okupace. Proto pravidelně navštěvuje ve dnech výročí osvobození místa, kde jsou pohřbeni, aby se poklonil jejich památce. Dnes se rádo zapomíná, že nás zachránili před uskutečněním hitlerovských plánů na likvidaci našeho národa.

Blahopřát k jeho významnému výročí života přicházeli jeho bývalí žáci z obecných škol i chovanci domova mládeže, v němž působil jako ředitel. Přicházeli i ti, s nimiž jako předseda ONV usiloval o další rozvoj okresu Znojmo i jednotlivých obcí, v nichž řešil problémy přímo na místě a v kanceláři zůstal málo. Přicházeli i ti, s nimiž na úrovni okresu i Jihomoravského kraje spolupracoval na úseku ideologické práce strany. Zejména na konci 80. let šlo o velmi náročné působení, poněvadž rostly snahy o zvrát dosavadního vývoje poměrů.

I po Velké listopadové zůstal náš jubilant věrný idejím sociálně spravedlivé společnosti. Je pravidelným účastníkem diskusních čtvrtek, seminářů organizovaných MěV KSČM a Klubem českého pohraničí, shromáždění občanů před volbami, k výročí osvobození na Ústředním hřbitově i v místě bydliště. Byl i dlouholetým členem Komise vnitřního života MěV KSČM a při jednání komise vycházel ze svých zkušeností ze stranické práce na úrovni okresu, kraje i ZO KSČM, z rozhovorů s členy a členkami strany i se spoluobčany. Je též aktivním členem odborové organizace, jejíž členové se každou první středu v měsíci scházejí k výměně názorů na minulost i na současné dění. Právě i na této úrovni náš jubilant uvádí svá stanoviska k hodnocení minulosti. Při sledování událostí vychází nejen z jejich průběhu, jde mu o jejich příčiny a důsledky pro další vývoj i z hlediska každodenního života lidí, kteří se žijí výsledky poctivé práce - pokud ji ovšem v podmínkách kapitalistického uspořádání společnosti mají.

Zajímá se pochopitelně především o události v roce 1968 a o vývoj před a po listopadu 1989. Uvedené

středeční besedy pomáhají přítomným orientovat se v minulosti i přítomnosti, v současném dění. Daří se zachovat tato setkání i po 30 letech. Tehdy přicházelo až 25 účastníků, bývalých funkcionářů MěV i KV KSČ, ale dnes už je to malá skupinka. Všichni vysoce hodnotíme vystupování předsedy našich odborů, poslance a místopředsedy ÚV KSČM Stanislava Grospiče v zájmu pravdy o minulosti, pronášených při různých příležitostech.

Popřejme soudruhu Navrátilovi pevně zdraví, osobní spokojenost i pohodu v rodinném životě a další velký zájem o dění a aktivitu při získávání občanů pro politiku KSČM.

Karel Janiš

ŠLI PŘED NÁMI

Gustav Kliment – 130. výročí narození

V třebíčské rodině koželuha se narodil 3. srpna 1889 příští vyučený strojní zámečnický, legionář-rudoarmějce, předseda dělnické rady (1920), starosta Třebíče (1925), poslanec Národního shromáždění, člen ÚV KSČ po V. sjezdu KSČ, vedoucí představitel ostravské organizace KSČ, vězeň Dachau, člen ÚV KSČ a poslanec Národního shromáždění, od roku 1948 ministr průmyslu a předseda ÚRO (1952-53).

Skromný a poctivý komunista zemřel 27. října 1953.

Antonín KAMENICKÝ - 110. výr. narození

Narodil se 29. července 1899 v Sechmenicích u Opocna v rodině řidičského učitele obecné školy. Absolvoval obchodní akademii a stal se bankovním úředníkem. Při zaměstnání vystudoval soukromé reálné gymnázium, práva a získal doktorát práv, naučil se několika jazykům. Stal se členem KSČ a v roce 1937 vydal průkopnickou knihu Základy marxistické ekonomie. Pro aktivní odbojovou činnost byl tento všestranně nadaný člověk, obětavý komunista a vlastenec umučen v Mauthausenu 21. března 1942.

Karel Janiš

V letních měsících si připomínáme několik významných představitelů, kteří se podíleli na založení komunistické strany ve své rodné zemi a kteří patřili k předním osobnostem III. (Komunistické) internacionály.

18. srpna 1944 byl na přímý rozkaz Adolfa Hitlera zabit v Buchenwaldu předseda KS Německa a člen Výkonného výboru III. internacionály Ernst THÄLMANN. Narodil se 16. 4. 1886 v Hamburku a pracoval jako dělník. Od 4. 3. 1933 byl jako organizátor boje proti nástupu Hitlera k moci vězněn.

2. července 1949 zemřel v sanatoriu poblíž Moskvy generální tajemník ÚV KS Bulharska a předseda bulharské vlády Jiří DIMITROV. Výdatně přispěl k rozvoji marxisticko-leninské teorie a k jejímu praktickému použití v každodenní politice projevy na lipském procesu (1933), na VII. kongresu III. internacionály (1935) charakteristikou fašismu a způsoby boje proti němu a na V. sjezdu Bulharské KS (1948). V těchto projevech rozebral problémy široké lidové fronty odpůrců fašismu a jejího přechodu k lidové demokratickému zřízení. Měl blízké vztahy k naší zemi a zejména k našemu kraji, odkud pocházela jeho žena Rosa Fleischmannová z Boskovic. Dimitrov se narodil 18. června 1882 ve

vsí Kovačevci u Radomiru a vyučil se typografem.

11. července 1963 zemřel generální tajemník ÚV Francouzské KS Maurice THOREZ. Byl členem Výkonného výboru III. internacionály a po roce 1945 i místopředsedou francouzské vlády. Narodil se 28. dubna 1900 v Noyelles-Godault.

21. srpna 1964 zemřel při pobytu na Krymu generální tajemník ÚV Italské KS Palmiro TOLLIATI. Podílel se významně na přípravě VII. kongresu III. internacionály a na organizování mezinárodních brigád na pomoc Španělské republice. Kriticky se vyslovil k některým závěrům 20. sjezdu KSSS, konaného v roce 1956. Narodil se 26. března 1983 v Janově a vystudoval práva.

2. září 1969 zemřel Ho-Či-Min, generální tajemník Vietnamské strany pracujících (dnes KS Vietnamu) a prezident Vietnamské demokratické republiky. Narodil se 19. května 1890 v obci Kim-Lien. Podílel se na založení Francouzské KS a KS Indočíny, zúčastnil se pohřbu V. I. Lenina a byl v čele boje vietnamského lidu proti japonským, francouzským a americkým uchvatitelům Vietnamu. Nedočkal se porážky USA a sjednocení obou rozdělených částí Vietnamu ve Vietnamskou socialistickou republiku v roce 1975, jak si přál v závěti.

ODEŠEL DO VZPOMÍNEK

27. srpna 2019 se v brněnském krematoriu konalo poslední rozloučení s významným pracovníkem a funkcionářem naší strany, se soudruhem Františkem OBROVSKÝM.

Rodák ze Žebětína, kde se narodil v rodině zedníka a domkářky 7. února 1922, prožil těžký dětský život. Po vyučení na zámečnicka pracoval u několika firem, před i po válce, kdy absolvoval dálkové studium na strojní průmyslové škole na Sokolské. Politicky se věděl na kurzech na Krajské i na Vysoké politické škole ÚV KSČ v Praze a uplatnil získané poznatky při působení na Krajské studovně marxismu-leninismu jako vedoucí lektorů dějin ČSR a dělnického a komunistického hnutí, jako vedoucí III. oddělení MěV KSČ ZO KSČ na školách, na kulturních zařízeních, tajemník pro ideologickou práci na ObV KSČ Brno II., instruktor KV KSČ, vedoucí I. oddělení MěV KSČ. Jako tajemník MěKRK odešel do důchodu. Před i po listopadu 1989 aktivně působil i místě svého bydliště v Kohoutovicích, podařilo se mu zjistit údaje o minulosti obce, inicioval setkání veřejnosti k výročí osvobození a k uctění obětí války. Byl též předsedou ZO KSČM.

Svůj život, působení v zaměstnání a v politickém

životě popsal ve vzpomínkách, které vydal na počátku r. 2000 pod názvem *Ľesele i vážně o běhu života Františka Obrovského, rodáka ze Žebětína*. Zaujal v nich stanoviska k událostem, které sám prožil v letech 1930-2000 včetně poměrů po listopadu 1989.

Není od věci uvést poučení, které předal všem čtenářům. Váží si důvěry, kterou dostal, aby mohl poznat to, co poznal. Byla to nesmírná škola života, poznání skutečných hodnot, zisků a ztrát, vítězství a porážek. Vždy je zapotřebí si při hodnocení všeho položit otázku: komu dosažený stav, výsledky, poměry v životě společnosti prospívají, pomáhají a komu škodí, komu neprospívají a přímo škodí a pro koho jsou i katastrofální. Poznal a přál si, aby každý člověk, zvláště mladý, vždy s rozvahou vyslovoval názor při hodnocení a rozhodování. Co ocenit, obhájit, zachovat, co odmítnout, co s maximální rozvahou napravit a udělat lépe. Jinými slovy - učit a poučit se z minulosti, z historie. Kdo se z historie nepoučí, musí ji prožívat znovu a za cenu mnohdy velikých a nezvratných ztrát. Dejme si tyto věty na viditelné místo a při vzpomínce na Františka si je znovu přečteme. Nebude to marné. Vystane v naší paměti příklad přesvědčeného komunisty, obětavého a dobrého člověka. Čest je památce!

Karel Janiš

❑ HEREC A MODERÁTOR TOMÁŠ MATONHA JAKO SATIRIK. - V týdeníku TELEVIZE č. 18/2019 uvedl, že ho zajímají situace a lidé v politice a obojí je inspirací pro satiru. Osobnost Miloše Zemana je pro satiru jako dělána. Je to výrazná a nepřehlédnutelná osobnost stejně jako Trump, Babiš, Kalousek nebo dřív Havel a Klaus. Co nemůže říct král, může říct šašek, poněvadž uvedení politici svými projevy a rétorikou okamžitě nahrávají na satirickou reakci. A pokud někdo nebo něco vás naštve celkově, tak za bolševika tu byl celonárodní nepřítel a lidi bavily fóry na komunisty, Jakeše nebo Husáka. Dnes je to složitější, protože se máme podle Matonhy tak dobře, jako nikdy předtím (*měl by se zeptat bezdomovců, nezaměstnaných, samoživitelů, zda by souhlasili s tímto tvrzením*). Matonoha vyrůstal v době, kdy všichni věděli, že televize a noviny lžou a blbnou lidi a po 30 letech říká, že to funguje i v liberální společnosti (*pokud ovšem myslel, že média opět lžou a obklují lidi*). Uvádí, že Babiš s Trumpem spolu mluvili mezi čtyřma očima, ale 80 procent informací z tohoto setkání bylo v médiích o tom, co měly jejich manželky na sobě, jaké měly boty a co bylo dražší. Jako bychom věděli, všechno o tom, co se ve světě děje, ale to podstatné vůbec netušíme. Dnes vybírané toho, kdo má vládnout, ale Matonoha by uvítal systém antické demokracie, hlasování občanů o tom, kdo je negativní osobou, kterou je třeba vypovědět z města (*zůstal by vůbec někdo k vládnutí?*).

❑ FRONTMAN OLYMPICU SE VYJÁDŘIL - V týdeníku PÁTEK Lidových novin č. 30/2019 řekl, že byl s kapelou na Slovensku a řvali všichni smíchem při poslechu projevu M. Jakeše na Červeném Hrádku ze záznamu. Ukázal prý v plné nahotě tupost bolševiků. Zvolili si do čela takového hlupáka, který neumí říct kloudnou větu. Nejvíce se Janda těší, až komunisté definitivně zalezou. Jak prý můžou fungovat, když se denně objevují fakta o tom, jaký dělali svinstva, jak s tím můžou vůbec vyjít na ulici? A lidé chodí na koncerty, i když vstupné bývá něco pod dva tisíce korun.

❑ HEREČKA UHLÍŘOVÁ UŽ V DĚTSTVÍ MĚLA JASNO. - V rozhovoru pro týdeník Styl pro ženy z 13. srpna 2019 uvedla, že je ročník 1980, vyrůstala za komunismu, který se promítal

do školy a výchovy, která byla striktní, plná zákazů a mantinelů (*už v 9 letech života tak myslela*). Nemá z toho dobrý pocit. Ale bezbřehá volnost taky není dobrá, nesnáší výroky "*Je to osobnost...*", nesmíme ho omezovat.

❑ HISTORIK JAN ADAMEC K POJETÍ MINULOSTI. - V Lidových novinách 10. srpna 2019 napsal, že komunistický režim si selektivně vybíral jen ty události, které zapadaly do jeho pojetí dějin. Pamětníci si jistě vzpomenu na školní historické atlasy, kde byla za pomoci nejruž-

nějších symbolických znaků, plamenů, palných zbraní či začatých pěstí označována revoluční „*ohniska odporu*“ dělného lidu proti feudálnímu či buržoaznímu panství, například protesty tkalců na Tan-

valdsku či demonstrace tiskařů v Praze v roce 1844. Dnes se na naše dějiny díváme spíše očima vládců, intelektuálů, umělců či vědců. Bývalý režim v nás vyvinul k milníkům „*třídního boje*“ spolehlivou alergickou reakci, byť spíše než o uvědomělý boj za světlé zítřky šlo v těchto střetech o obyčejnou snahu řemeslníků, dělníků, tovaryšů a jejich rodin žít materiálně zabezpečený a důstojný život a cítit se jako rovnocenný člověk a občan. Často proto bývají tyto konflikty zapomenuty a možná by stálo za to si tyto kapitoly ze sociálních dějin připomenout, znovu je promyslet v duchu pro 21. století analogických výzev a věnovat jim vzpomínku. (*Autorovi se podařilo přesně charakterizovat pojetí minulosti tehdy a dnes.*) **kj**

Výzva Národní rady KČP

Vážení členové KČP, vážení přátelé!

NR KČP rozhodla, že rozšíří stávající památník Ochráncům státních hranic na Cinovci o repliku sochy „*Pohraničnicka se služebním psem*“, dříve postaveného na Chebsku. Odhalení sochy by mělo proběhnout nejpozději v průběhu I. pololetí r. 2020. Tak, jako tomu bylo i dříve, chceme zajistit krytí nezbytných nákladů z vlastních prostředků. Příspěvky členů, příznivců, sympatizantů a přátel budou soustřeďovány na běžném účtu Národní rady – číslo účtu 1943830389/0800 (konst. symbol 0380 a specif. symbol 691951).

Zasílat finanční prostředky můžete buď sami nebo prostřednictvím Krajských rad.

Předseda NR KČP JUDr. Gustav Janáček

CO CHYSTÁ V KULTUŘE ŘÍJEN A LISTOPAD

Janáčkovo divadlo premiérovalo (20. IX.) **Hoffmannovy povídky**, poslední operu **Jacquesa Offenbacha**. Zůstala nedokončená. Skladatel Ernest Guiraud dílo doplnil čísly z jeho opery Rýnské ruřalky, z níž pochází i slavná barokarola. Offenbachova hudba má snovou atmosféru blízkou literárním předlohám próz E. T. A. Hoffmanna. Režiséři Martin Kukučka a Lukáš Trpišovský ji, doufáme, zachovají. Premiéra **Růžového kavalíra Richarda Straussa** (29. XI.) přenese diváka do fin de siècle - přelomu století roku 1911, kdy byla opera komponována na libreto Hugo von Hofmannsthal, podle překladatele Pavla Eisnera posledního korunního prince rakouského genia. Díky neméně geniálnímu skladateli zná jméno libretisty i dnešní divák. Richard Strauss zvětšeným aparátem novoromantického orchestru dochází k podivuhodným efektům a přesně vystihuje atmosféru, kdy „Evropa tančila valčík“, aby se střemhlav vrhla do 1. sv. války, jako řešení krizi a duchovní deziluze. Snad se režisér Jiří Heřman s nejhranější Straussovou operou přiměřeně vyrovná.

*Jacques Offenbach
by Nadar (archiv autora)*

Brněnské kino pro náročného diváka

Po více než dvouleté opravě uvedla v pátek večer primátorka města Brna Markéta Vaňková opět do provozu jediné městské kino s přídomkem pro náročného diváka s názvem Art.

Slavnostní znovuotevření a zároveň připomínku 100 let od zahájení provozu biografu v prostorách kina Art obstaral známý němý film *Východ slunce* za doprovodu živé hudby Duncana Hendyho v podání smyčcového kvarteta IQ a klavíru Jany Nevoralové. Na úvodní premiéru navázal v opravených funkcionalistických sálech legendárního biografu (i primátorka Vaňková v něm strávila svá studentská léta) stohodinový filmový mraton. Organizátoři jím oslavili stoleté výročí prvního promítání v Artu.

(vz)

Divadlo Husa na provázku reprizuje hru **Milana Uhdeho Příběh Marie**. Jde o novou verzi apokryfu, zpopularizovaného Karlem Čapkem. Zatím co Čapkův apokryf o Narození Páně je v duchu jeho filozofie pragmatismu, Uhde vidí dle současného mainstreamu ve Svaté rodině uprchlíky a v útěku do Egypta migraci. Divák s údivem sleduje, jak lze biblický příběh interpretovat v duchu současných trendů a s pobavením vzpomíná na mladého nadšeného mládežníka 50. let Milana Uhdeho, pro něhož svět byl stejně černobílý, jak podává současný palčivý, neřešený problém Evropy.

Divadlo Polárka premiéruje (2. XI.) pověst z ostrova Man **O Glashtinovi a slepé dívce**. Na motivy irských pověstí ji napsala **Zdeňka Psůtková** pro ČT, v roce 2003. Ostrov Man měří 48 x 16 km a leží mezi Anglií, Skotskem, Irskem a Walesem. Má vlastní jazyk, měnu, zákony a parlament. Svrchovanost Velké Británie je pouze v povinnosti ostrov bránit. Na silnicích není omezená rychlost a pamětníkům se vybaví terénní motocyklové závody Mezinárodní motocyklová šestidenní. V soutěži excelovala československá značka Jawa, než ji zlikvidovala Česká cesta privatizace. Ostrov má nejen divokou přírodu a příkré útesy, kde každoročně zahyne účastník terénního závodu dnes nazvaného The International Isle of Man Tourist Trophy Race, ale i atraktivní památky, např. jeden z nejzachovalejších středověkých hradů Evropy Rushen. Zasedá tam soud a do roku 1993 mohl vynést trest smrti. Naposledy se tak stalo roku 1872. Tím se dostáváme k temné melancholické duši ostrova Keltů a jejich jazyku, odvozenému ze staré irštiny. Tím se dostáváme i k inscenaci, příběhu podobnému Erbenovu Vodníkovi, tentokrát jeho mořskému kolegovi, unášejícímu ostrovní ženy. Režisérce Haně Mikoláškové se, doufáme, podaří přiměřeně podat osudový příběh a nštětně se v reálu s jiným osudovým příběhem, zvaným Brexit a jeho následky.

/V-zh/

Castle Rushen (archiv autora)

Městské divadlo představilo tituly nové sezóny

V této divadelní sezóně 2019/2020 připravilo Městské divadlo Brno k uvedení devět nových titulů. Z nich čtyři budou mít u nás svou světovou premiéru! Vedle nových inscenací chystá i poklady divadelní historie, samozřejmě v současných podobách. Všechny stojí na vynikajících hereckých, pěveckých, muzikantských, tanečních i dalších výkonech, které to-muto brněnskému divadlu závidějí vskutku po celém světě - zdůraznil ředitel a režisér MdB Stanislav Moša.

Novou sezónu uvede na Činoherní scéně komedie **Žebrácká opera** od Václava Havla. Přibližuje boj nad londýnským podsvětím. Hudební scéna přivítá v režii Petra Gazdika legendární muzikál **Mamma mia!** od autorů Anderson-Ulvaeus-Jonson. Je nabitý nesmrtelnými hity švédské skupiny ABBA. Činoherní scéna pak uvede ve světové premiéře mysteriózní thriller od místních autorů Miloše Urbana, Stanislava Slováka a Jana Šotovského **Santiniho jazyk**. Jde o dramatizaci jedné z Urbanových próz, která propojuje thriller s mystikou při hledání univerzální reklamní věty zašifrované ve vzkazu v geniálních stavbách barokního architekta Jana Blažeje Santiniho, které jsou např. ve Křtinách nebo v Rajhradě u Brna. Činoherní scéna pak má na repertoáru klasikou zápletkovou komedii Johanna Nepomuka Nestroye **Pro nic za nic**. Propojil ji se svěbytnou poezií života kočovných herců a zároveň si nad snaživým lidským hemžením udržel lehký nadhled, laskavý a pobavený zároveň. Příznivci chytré zábavy v nostalgickém rakousko-uherském stylu se mají nač těšit. Skladatel Zdeněk Merta s režisérem Stanislavem Mošou napsali a nastudují pro Hudební scénu MdB **třetí díl hudební trilogie Osudová komedie Ráj**. Tento fantasy muzikál ve světové premiéře vytvoří nádhernou myšlenku, že jediná možnost, jak se domluvit se záhadnými bytostmi z vesmíru, které svými roboty ničí města na Zemi, je hudba, např. klavírní. Rovněž ve světové premiéře zazní na Činoherní scéně MdB jevištní báseň o prvotním hříchu člověka **Ztracený ráj**. Jde o rozsáhlou, dvanáct knih čítající epickou báseň geniálního anglického básníka Johna Miltona, který vytvořil dílo o kořenech lidského zla a hříchu. Dramatizátor a režisér tohoto díla Dodo Gombár se v díle táže, zda je vůbec možné, aby člověk

moderního věku dokázal ještě připustit možnost ztišení se, pokorného vhledu do svých vlastních selhání, ve kterých je možné najít cestu ke štěstí. Milostná tragédie Williama Shakespeara **Antonius a Kleopatra** přinese na Činoherní scénu v režii Stanislava Moši střet nefestní se ctností, touhy s povinností a povznášející lásky s politickým pragmatismem. Láska se stává rozbuškou války a celé říše jsou obětovány pro milostnou vášeň. Elegantně excentrický muzikál v české premiéře **Grand hotel**, jehož autory je čtyřlístek Davis-Wright-Forrest-Yeston, připravuje režisér Stanislav Slovák na Hudební scéně MdB. Osvětluje propletenec a hemžení lidských osudů lidí v luxusním berlínském hotelu v r. 1928 dle románu Vicki Baumové „*Lidé z hotelu*“, které ve filmové podobě dostalo ve 30. letech Oscara.

Devátý nový titul divadelní sezóny je historický muzikál **Devět křížů** od Robina Schenka, Petra Štěpána a Miroslava Ondry. Tato světová premiéra představí na Hudební scéně pro MdB napsané nové hudební dílo. Vypráví starou moravskou legendu o krutém činu, který se dle kronik odehrál kolem roku 1540 v malé vsi u Velké Bíteše. Statkář z Hlubokého při své cestě z Bíteše z trhu domů našel zbezdělané tělo muže. Odvezl ho domů a mladý cizinec Luka - uherský koňský handlář - se díky tomu za nějaký čas zotavil. Zamíloval se do statkářovy dcery Elišky, avšak otec nechtěl o vdavkách ani slyšet. Cizinec zavázal Elišku slibem věrnosti a odjel, aby v Uhrách prodal své statky a s penězi se vrátil pro svoji nevěstu. Dlouho se nevracel. Eliška podlehla nátlaku otce a ostatních, aby se provdala za mlynářova syna. Ve svatební den se vrátil Luka z Uher a dozvěděl se o chystané veselce. Šílený vztekem přísahal pomstu, kterou i vykonal, přičemž obětoval i svůj vlastní život. Na místě strašného zločinu vztyčili lidé devět křížů, aby tento příběh lásky a velké zášti z hlíny Vysočiny nikdy nevyvanul. Poutavé melodie mladého brněnského skladatele Robina Schenka a silný příběh lásky a nenávisti podle Petra Štěpána a Miroslava Ondry ponoří diváky do legendy, která se vypráví kousek od Brna a ať už je pravdivá nebo ne, stále nám ji připomíná impozantní memento - devět křížů u motorestu poblíž dálnice D1. (*Předplatné MdB v Lidické ul. 16 nebo prostřednictvím webu na www.mdb.cz.*) **/N-zh/**

Opět zajímavé a potřebné čtení

Je ve čtvrtletníku Výboru národní kultury LÍPA č. 3/2018. Prof. Stanislava Kučerová v obsáhlém článku píše k 100. výročí zahájení československého odboje a vzniku ČSR. Milada Zoubková vzpomíná na vyhnání z pohraničí, polemika s článkem Jana Urbana Mýtus o mnichovské zradě spojenců je lži (*tento článek je v souladu s dnešním hodnocením, že šlo o diplomatickou dohodu*), projev Lenky Procházkové na demonstraci na Václavském náměstí 30. září 2018 k výročí Mnichova, Richard Král píše o Česko-německé deklaraci, Marie Neudorfllová o novém vydání Masarykovy Nové Evropy, projev Edvarda Beneše na sjezdu spisovatelů v roce 1946. (*Vyšel v samostatné brožuře v roce 1946 a tento projev je dnes nedostupný, má co říci situaci v této oblasti po listopadu 1989. Podobný osud má i projev prezidenta republiky na právnické fakultě Karlovy univerzity při promoci na doktora práv o světové krizi, kontinuitě práva a novém právu revolučním z roku 1946.*)

Dva články jsou věnovány Rusku a jeho prezidentovi, vysílání naší televize a dalším aktuálním tématům. Nechybí ani kalendárium výročí významných lidí.

Pojďme do oblasti poezie.

Michal Černík, České přání //Ať nezmirám zde tolik tím/že z Čech nám zbyl už jenom stín/a víchr doby mě věje do všech stran/a na Vltavě mne pře-

Výbor národní kultury v Brně
Vás srdečně zve na akci.

Lužičtí Srbové a my

Setkáme se s prof. PhDr. Ivo Pospíšilem, CSc.
a jeho osobními vzpomínkami na naše
slovanské sousedy.

Přijďte ve středu 16. října 2019 v 16 hodin
na Křenovou 67 (sál ve 2. patře).

**SRDEČNĚ ZVEME NAŠI VEŘEJNOST,
ČLENY, PŘÁTELE I SYMPATIZANTY.**

Kontakt:

pošt. sch. VNK Brno, Křenová 67, PSČ 602 00
vnkbrno@email.cz • www.vnkbrno.cz

kračují mosty/a trhá mne krátkot vran/ve vlastní zemi jsme se stali hosty/mnozí už rodnou zemi plení/mnozí už za sebou spalují mosty/mnozí už Čechy odsou-

dili k zapomnění/Dej bože ať tomu tak není!//

Marek Řezanka Speciální druh //Co je Česká televize?/Velký humbuk, žádná vize/Alternativnější, Křivější, nežli věž v Pise,/Černá díra na peníze,/Ta co šlape za provise /Ta, co nechá pravdu zmizet,/Co je lehká při vši tíze/Živná půda pro kolize/Plod, jenž nejde nikdy/sklízet. Přečtete si v analýze,/Po lži jedna velká žízeň,/TA, která vám dodá trýzeň./To je ta, která vás děsí/ze židli vás zvedá/Děvka, kterou si platíte,/která vám však nedá.//

Jiří Žáček, Pravda o pravdě //Pravdy je nám třeba, i když bolí./Ale netřeba ji do nás/vtloukat holí.// Dumka o českém specifiku //Češi jsou pakáž... To je skvělé,/dnes už to u nás kdekdo ví,/že jsme sví vlastní nepřátelé./My Češi už jsme taková./Taková... ehm, prostě svoji,/s fatální českou potřebou:/Čechové rádi v litém boji/vítězi sami nad sebou.// Odkaz předků //Pamatujte,/synkové a dcery:/tam, kde tuční pupky/hubnou charaktery.//

Byli jsme a budem. Na motiv J. V. Sládka // Byli jsme a budem,/všichni o tom řeční,/odkosení bludem,/že jsme výjimeční./Máme fištron v hlavě,/zlatý český ruce,/přežijeme hravě/všechny revoluce.//Misto vřavy boje/zacinkají klíče;/milujeme svoje/historické kýče.//Čechráme si peři/svými sebeklamy,/blázen, kdo nám věří,/prodáme se sami./Před horami zboží/postojíme zbožně,/hodovníci boží,/misto mečů rožně./Dokud pivo pění,/ještě nejsme v hrobě;/mistři v hašteření,/sami proti sobě.//

České moře //České moře, dárek od Shakespeara,/pohádkový omyl, který potěší,/cosi jako láska, naděje a víra,/moře pro neplavce, moře pro pěši,/moře bez vody a bez příboje,/nekonečné moře všeho, co bys chtěl,/moře mrtvých mýtů, moře nepokoje//moře utonulé v buňkách našich těl,/moře sebeklamů, moře nebezpečí,/moře, které mumlá vyhynulou řečí,/zamořené moře, moře našich dob,/moře, z něhož zbyly útesy a břehy,/zkamenělé moře milosti a něhy,/moře hoře, naše kolébka i hrob.//

Karel Janiš

Jubilanti měsíce října

Svá kulatá i nekulatá jubilea slaví následující členky a členové naší MěO:

Františka **DVOŘÁKOVÁ**, Jana **KUBOVÁ**, Věra **BUDÍNOVÁ**, Zdeněk **BOROVEC**, Josef **ORÁLEK**, Jiřina **KALINOVÁ**, Milena **VEJROSTOVÁ**, Dobromila **KRAJCAROVÁ**, Milada **VRZALOVÁ**, Václav **POSPÍŠIL**, Adolf **SMRŽ**, Emil **OPRŠAL**, Anton **JELÍNEK**, Julius **VUKUŠIČ**, Miroslava **PRUDÍKOVÁ**, Jaroslava **RYPLOVÁ**, Františka **ONDŘÍKOVÁ**, Alena **ČIPOVÁ**, Ludmila **FRKALOVÁ**, Alena **SLEZÁKOVÁ**, Zora **HRUBÁ**, Narcis **ČAPKA**, František **BOUŠEK**, Ludmila **CHRASŤILOVÁ**, Jaroslava **VOJTOVÁ**, Drahoslava **FŮRLOVÁ**, Ladislav **BÝČEK**, Jiří **TOMÁNEK**, Jiří **ZEMAN**, Libuše **SPOUSTOVÁ**, Klement **ŠILHÁNEK**, Eliška **ZDRÁHALOVÁ**, Rostislav **ZEMAN**, Marie **SUSÍKOVÁ**, Mária **TRÁVNICOVÁ**, Ladislav **KOBZA**, Lubomír **MLEJNEK**, Miroslav **DUŠEK**, Milada **KOSTELNÍKOVÁ**, Petr **PAVLÍČEK**, Jaroslav **SEDLÁČEK**, Bohumila **SEDLÁČKOVÁ**, Naděžda **MIŠUSTOVÁ**.

Všem oslavencům děkujeme za práci pro sociálně spravedlivou společnost a přejeme pevné zdraví a mnoho dalších let spokojeného života. **ZO KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce Echo. did**

Naposled jsme se rozloučili

6. září 2019 četli účastníci obřadu rozloučení se zesnulým dvě slova - **Jiří TOMAN**.

Zemřel 24. srpna po krátké těžké nemoci ve věku 83 let. Čtenáři Rovnosti a někdejšího deníku Brněnský večerník ho znají jako zkušeného novináře, je muž šlo o to, aby čtenáři byli informováni co nejvíce o dění v Brně a v jeho městských částech, o událostech v politice, hospodářství, kultuře a sportu. Byla to často obtížná práce, poněvadž časová uzávěrka byla neodbytná. Své bohaté zkušenosti uplatňoval v místě bydliště jako šéfredaktor měsíčníku Aktuality o Slatině a šlo mu o co nejvíce informací o dění ve Slatině. Nezbyvá nic jiného, než alespoň těmito několika řádky ho připomenout těm, kteří ho znali.

Karel Janiš

Zahrádkaři vystavovali

Druhý zářijový víkend se konala tradiční podzimní výstava výpěstků zahrad a vinohradů, kterou pořádaly organizace Brno-město a Brno-venkov spolu s krajským sdružením zahrádkářů a vinařů jižní Moravy.

Výstavu zahájil předseda brněnské organizace (a zároveň předseda MěV KSČM) **Martin Říha**, který ocenil práci pěstitelů a jejich produkty a dodal: „jsem rád, že sucho, které bylo letos i na jihu Moravy enormní, začíná zajímat veřejnost a také centrální orgány“.

Navázal na něj předseda Klubu zastupitelů KSČM jihomoravského krajského zastupitelstva **Stanislav Navrkal**. Ocenil krajinotvornou práci pěstitelů i včelařů a zdůraznil, že kraj jim pomáhá dotacemi (přispěl i na tuto výstavu) a hledá způsoby, jak jim pomoci více. Zmínil také projekt boje proti suchu. Řekl: „*výhledově počítáme s vybudováním desítky vodních nádrží, tedy prakticky v každém okrese. Narážíme však na nepochopení a odpor místních obyvatel, či chalupářů a chatařů.*“ Na závěr pochválil práci organizátorů i vystavené výpěstky.

Výstava veřejnosti nabídla k vidění okrasné dýně, kořenovou zeleninu, vinné hrozny, expozici včelařů, ovoce a samozřejmě květy. Zájemci si mohli zakoupit literaturu, využít možnosti bezplatné poradny, či zakoupit burčák, víno, med a včelí produkty, nebo třeba jen ochutnat ovoce z brněnských zahrádek.

Tibor Dávid (+ foto)

Stanislav Navrkal(vlevo) a Martin Říha.